

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

2/2023
32. årgang

Dagen etter ser han Jesus
komme til seg, og sier: Se
der Guds lam som bærer
verdens synd! Joh. 1,29

I dette nummeret:

Troskap mot Guds Ord i endetiden
Korset – Jesu Kristi kors
Jesus døde til fastsatt tid for ugudelige

www.bibelsk-tro.no

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, Controller Finn-Widar Knutzen, lærer Kåre Nordpoll

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, Controller Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro som pdf som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Foto på forsiden:
Elsemargriet
Pixabay

Troskap mot Guds Ord i endetiden <i>Av Eivind Gjerde</i>	4
Dødsangst <i>Av Hans Erik Nissen</i>	6
Golgata kors <i>Av Torstein Lindhjem</i>	7
Frydetonen går mot tronen <i>Av Gunnar Holth</i>	8
Vår syndebærer <i>Av Carl Olof Rosenius</i>	9
Det er fullført <i>Av Trygve Bjerkrheim</i>	9
Korset – Jesu Kristi kors <i>Av Kjell Dahlene</i>	11
Stedfortreder og forsoner <i>Av Carl Fr. Wisløff</i>	13
Jesus Kristus døde til fastsatt tid for ugudelige <i>Av Olav Hermod Kydland</i>	14
Pontius Pilatus <i>Av Fredrik Wisløff</i>	16
Døden er oppslukt til seier <i>Av Per Bergene-Holm</i>	18
Å jeg lengter hjem til himlens lyse saler <i>Av Ukjent forfatter</i>	22
Jesus er oppstått – han lever! <i>Av Dag Rune Lid</i>	22
Guds sanne nåde <i>Av Hans Erik Nissen</i>	25
Om det hellige kors <i>Av Carl Olof Rosenius</i>	27
Jesus lever! <i>Av C. Skovgaard-Petersen</i>	29

**Redningsmannen er oppstanden,
er oppstanden i morgengry!
Helvete vredes, Himlen gledes.
Himmelen gledes med lovsang ny.
Redningsmennene oppstanden
er oppstanden i morgengry!**

(Nr. 673 v. 2 i Sangboken)

Troskap mot Guds Ord i endetiden

AV EIVIND GJERDE

Jesus Kristus kommer snart igjen. Vi ser at tegnene for hans snarlige gjenkomst er rundt oss over alt. Jesus Kristi andre komme er nær og står for døren. Mer enn noen gang før må vi holde fast på Guds Ord.

Hele Bibelen har mange profetier om hva som skal skje i den siste tid like før Jesus kommer igjen. En rekke tegn vil inntreffe i verden. Tegnene angir tidsrommet for Jesu komme. Ingen av Bibelens profetier sier den bestemte datoen for gjenkomsten. Mange har prøvd å regne seg frem til det året Jesus vil sette sluttstrek for denne verdens historie. Mennesker har til og med solgt alt de eide, gitt det til de fattige, kledd seg i hvite kapper og har stilt seg opp for å vente på Herren. De tok selvfølgelig skammelig feil! Jesus har uttrykkelig sagt at ingen uten Faderen vet når hans gjenkomst vil finne sted: *“Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal slett ikke forgå. Men denne dagen eller timen kjenner ingen, ikke engang englene i himmelen, ikke engang Sønnen, men bare Faderen.”* (Mark 13,30-31). Samtidig vil vår Frelser at vi som tror på ham skal følge med på utviklingen i verden og legge merke til tegnene: *“Lær en lignelse av fikentreet: Når grenene har fått sevje og bladene springer ut, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal dere også, når dere ser alt dette, vite at han er nær og står for døren.”* (Matt 24,32-33).

Som kristne skal vi særlig merke oss tegnene som Guds Ord sier skal oppstå innen den kristne menigheten. I den siste tid vil det stå frem mange falske profeter som vil forkynne et annet budskap enn det bibelske. Vranglærerne vil gjerne ha innpass i menighetene og prøver å lure inn sitt budskap ved siden av det sanne budskapet. Frukten av deres virksomhet vil bli splittelse i menighetene og frafall. Mange skal bli ført på avveier. Det er Satans store mål og føre mennesker bort fra Jesus Kristus. Vranglærerne er djevelen sine redskaper og tjenere. Annerledes

kan det ikke bli sagt ut fra Guds Ord. Mange vil ta avstand fra så krasse ord, men Bibelens tale er tydelig.

Vi skal ta avstand både fra vranglæren og de som farer med vranglære. *“Hver den som slår inn på avveier og ikke blir i Kristi lære, har ikke Gud. Den som blir i læren, han har både Faderen og Sønnen. Om noen kommer til dere og ikke fører denne læren, da ta ikke imot ham i deres hus og hils ham ikke velkommen! For den som hilser ham velkommen, blir medskyldig med ham i hans onde gjerninger.”* (2 Johannes v 9-11).

Demoniske angrep

I vårt land i dag er vi som tror på Jesus Kristus, under demoniske angrep fra såkalte teologer og lekfolk som har falt fra Jesus Kristus i sine hjerter, bøyd seg for tidsånden og tjener mørkets fyrste. De onde og fordervede vranglærerne setter Guds Ord ut av kraft ved sine såkalte tolkninger som ikke er noe annet en bortforklaringer. Hele Guds Ord er gjennomtrengt av den sterke advarselen om å legge til eller trekke noe fra Guds Ord. Bibelen siste bok og fullkomne toppunkt, Johannes Åpenbaring sier det slik: *“Jeg vitner for enhver som hører de profetiske ordene i denne boken: Dersom noen legger noe til dette, da skal Gud legge på ham de plagene som det er skrevet om i denne boken. Og dersom noen tar noe bort fra ordene i denne profetiske boken, da skal Gud ta bort hans del fra livets tre og fra den hellige by, som det er skrevet om i denne boken.”* (22,18-19).

Vranglærerne i den gamle pakts tid, på Jesus tid og vår tid har samme kjennetegn. De tilhyller Herrens ord, med ord som ikke er rette. Om ikke Herren gir vår tids vranglærer omvendelse, vil de bli kastet i den evige ild som forførere og antikrister.

Vranglære er vantro

Vranglærerne med sin falske lære er ikke uttrykk for noe annet enn vantro. Det er dypt alvorlige med vantroens vesen er at den forkaster frelsen i Jesus Kristus og forkaster hans ord. Det har vi sett i den senere tid i debatten i avisen Dagen om vranglære og liberal teologi i forhold til samkjønnet samliv. Denne debatten har vært svært viktig. Alvoret i liberal og bibelfornektende vranglære i forhold samliv har kommet tydelig frem. Å godta homofilt samliv, er å forkaste Guds Ord og er et konkret uttrykk for vantro og opprør mot Jesus Kristus. Å si ja til det som Bibelen sier nei til, er uttrykk for vantro og angrep på Jesus Kristus. Derfor sier Guds Ord det helt utvetydig at både dem som praktiserer homofilt samliv og de som forsvarer det, vil bli utestengt fra Guds rike og lide en evig fortapelse under Guds vrede (Romerbrevet 1,26-32 og 1 Korinter brev 6,9-10). Så alvorlig er dette! Vi har ingen rett til å forsvare et samliv som strider mot det ene rette og sanne samlivet som Bibelen viser oss, nemlig det livslange ekteskapet mellom en mann og en kvinne. Ekteskapet er en skaperordning opprettet før syndefallet og er til det beste for mann, kvinne, barn og samfunn. Alle andre samlivsformer er synd og opprør mot Gud og hans hellige og kjærlige vesen.

Vranglæren er ikke av nyere dato. Den har fulgt Guds sanne menighet som en ond skygge fra avgrunnen, helt siden aposteltiden. Allerede den gang hadde vranglærerne gode kår. Den falne naturen i mennesket har vært seg selv lik til alle tider, og snur seg fort etter budskaper som klør i øret! Paulus advarte menighetene i Galatia med følgende sterke ord: *“Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium, skjønt det ikke finnes noe annet – det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium. Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet!”* Gal 1,6-8.

De aller fleste tegnene innen den kristne menigheten er svært dystre, men det er ett som

lyser herlig opp. Til tross for frafallet og til tross for alt det uhyggelige som vil skje, kommer verdensmisjonen til å bli fullført. Vekkelse og frafall vil gå side ved side ser det ut til! *“Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.”* (Matt 24,14).

Midt oppe i alt som skal skje, må vi som tror på Jesus Kristus holde fast ved hans ord, for den gamle slange har dårlig tid og han arbeider febrilsk med sin forførelse.

Slangerøsten lyder til oss overalt i vår tid – *“Har du Gud virkelig sagt?”* Slangerøsten taler i spørsmål som ordet om korset, Gud som skaper og utviklingslæren, ekteskap og samliv, fosterdrap og menneskeverd, kvinnelige prester, vranglære og ikke minst i forholdet til Guds Ord! Er Bibelen Guds Ord eller er den det ikke? Kan vi stole på Bibelen? Er Bibelen bare uttrykk for menneskers tanker og erfaringer om Gud?

Bibelen er Guds Ord

Svaret er: Bibelen er Guds Ord! Bibelen er Guds ufeilbarlige ord, og inneholder en fullt ut og sikker veiledning til frelse og evig liv for alle som omvender seg til Jesus Kristus. Bibelen betyr egentlig alt for en kristen. I Bibelen møter vi den sanne Gud. Han har åpenbart seg i Guds Ord. En kristens forhold til Jesus Kristus er som hans forhold til Bibelen. Dette kan og skal ikke skilles. Jesus Kristus er dypeste sett ordet i alle ordene i Bibelen. Han kalles Ordet, logos, i Johannes-evangeliet kapitel 1. Ordene fra Jesu munn er Guds Ord og gir evig liv. Jesus sier i Johannes kapitel 6: *“De ordene jeg har talt til dere, er ånd og er liv.”* (v.63)

De nyomvendte jødene ble bedt av Jesus Kristus til å bli i hans ord: *“Jesus sa da til de judeerne som var kommet til tro på ham: Dersom dere blir i mitt ord, da er dere i sannhet mine disipler. Og dere skal kjenne sannheten og sannheten skal frigjøre dere.”* (Johannes 8,31-32). Vi ser hvor viktig det er å ta vare på Jesu ord og bli i det!

Den som elsker Jesus Kristus, holder fast

ved hans ord. Jesus sier selv om dette: *“Om noen elsker meg, da holder han fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham. Den som ikke elsker meg, holder ikke fast ved mitt ord. Det ordet som dere hører, er ikke mitt, men Faderens, han*

som har sendt meg.” (Johannes 14;23-24).

Vi misbruker ikke Guds Ord til egen vinning og popularitet. Vi har respekt for den ene sanne Gud og bøyer oss for hans ord. Det er viktigere enn noensinne. □

Dødsangst

AV HANS ERIK NISSEN

“Og han kom i dødsangst og bad enda mer inntrengende, og svetten hans ble som blodsdråper som falt ned på jorden” (Luk 22,44).

Gud vil ha oss med inn i Getsemane. Det som skjedde denne mørke natten, skulle ikke bli skjult.

Gud lar oss se Guds sønn. Han ligger på kne i inderlig bønn. Mens han skjelver i dødsangst, påkaller han sin Far med høye rop og tårer.

Vi ser ham som alt er skapt ved. Hver eneste skapning har en forbindelse med ham som oppholder alt med sin kraft. Gud har besluttet at alt skal tjene til at han blir forherliget.

Samtidig bærer han all verdens synd. Derfor var hans gang så tung. Men det tyngste var å løfte den ufattelig store syndebyrden opp på korset – inn under Guds hellige vrede og dom.

Jesus visste hva det var tale om. Han var selv Gud. Derfor kjente han Gud innenfra. Han visste hva hans hellighet og vrede var. Han var klar over at ikke noe var frykteligere. Han var fylt av angst.

I Hebreer-brevet blir det sagt at han ble befridd fra denne angsten. Men veien til Golgata måtte han gå. Guds vredes kalk måtte bli tømt på ham. Ellers kunne du ikke bli frelst.

Det er godt for en synder å følge Jesus inn i Getsemane. Der blir du klar over hva han led for deg. Hans kjærlighet og hans lidelse henger nøye sammen. Kjærlighet kan uttrykkes med ord, men den bevises i lidelse. Jesu svette falt som blodsbråper på jorden. Så fryktelig var hans

sjele kval. Men han holdt ut. Kan du være i tvil om at du er dyrebar for ham?

Går det ikke til marg og bein, at en annen har måttet gjennom slike lidelser for din skyld?

Du blir stille i Getsemane. Din synd blir motbydelig for deg. Det var jo den som tvang Jesus i kne. Må du ikke bøye deg i ydmykhet og skam?

Samtidig blir du fylt av hellig undring og salig fryd. Gud har sagt deg hvor høyt du er elsket.

(Fra andaktsboka “Ett er nødvendig”, 25. nov. Lunde Forlag) □

Golgata kors

Torstein Lindhjem

(Melodi: Norge, mitt Norge. Alfred Paulsen)

Golgata kors er min salighets borg,
nn klippefast grunn for mitt anker.
Dit hen får jeg komme med synderens sorg,
og frykt for de tyngende tanker.
Der møter min frelser sitt bevende barn,
Han frir det fra alle de bindende garn.
Hans hjerte for barnet sitt banker.

Golgata kors skal de engang få se,
det folket Gud valgte i nåde.
Når Israels mange begynner å be:
at frelserens budskap må råde.
De skuer nå Ham som de før viste bort,
og roper om nåde ved det Han har gjort
Til frelse fra all deres våde.

Golgatas kors er vår eneste trøst.
la folkeslagene høre,
så de kan bli med i den kommende høst,
når Gud skal for tronen oss føre.
Men høsten er stor og arbeiderne få,
så hvem skal Han sende og hvem vil vel gå
i hast for hans vilje å gjøre?

Golgata kors skal for evig bestå,
mens våre symboler må vike.
De falske forhåpninger snart skal forgå,
og selvgjorte tanker til like.
Nå løftes de frelste med fryd imot sky,
og inntar sitt rom i den himmelske by.
Da seirer for evig Guds rike.

Frydetonen går mot tronen

AV GUNNAR HOLTH

Denne salmen har en lang historie. Jeg tar med en kortfattet oversikt.

Det begynte allerede på 500-tallet. Da skrev den franske biskopen Venatius Fortunatus en latinsk tekst om Jesu lidelse og død på korset.

Salmen ble oversatt til svensk på 1600-tallet.

Så kom en ny versjon på svensk.

Den unge svenske salmedikteren Johan Kahl fikk den inn i sangboka Sions sanger 1743, "Fröjd i höjden så att fröjden". Men i denne versjonen handlet teksten mer om oppstandelsen enn om korset.

I Oscar Ahnfelts Andeliga sanger, som ble

utgitt i hefter fra 1850, finnes en bearbeidet versjon av Kahls tekst i det 8. hefte.

Den norske presten og salmedikteren Christian Dick fant denne, "Påskesång", hos Ahnfelt og oversatte til norsk i 1867, "Frydetonen går mot tronen".

"Her viser Dick en virkelig poetisk sans. Selve begynnelsen av salmen er mesterlig, med en ganske annen flukt i seg enn den svenske" (L. Aanestad).

Tonen er svensk, fra 1693.

Vi finner salmen i Sangboken, nr. 72, under "Lovsang, takk og tilbedelse". Personlig setter jeg denne høyt også som påskesalme!

Frydetonen går mot tronen, gjenlyd gir Guds himmelhall:
Lov og ære Herren være, fjernt og nær han prises skal!
Alt det skapte, men fortapte, kan nå reises fra sitt fall.

Graven bever, Jesus lever, han som for vår synd var død.
Han har vunnet, livet funnet, og hans seir har endt vår nød.
Knust er slangen, løst er fangen, slokt av nåde helveds glød.

Det jeg skyldte, han oppfylte, min oppstandne Herre Krist.
Vredens luer mer ei truer, Gud min Fader er for visst.
Drept er døden, endt er nøden og beseiret Satans list.

Evig seier nå jeg eier alltid, Herre Krist, i deg.
Jeg har vunnet, du har funnet full rettferdighet til meg.
Skyld foruten kommer bruden nå med lovsang frem for deg. □

INDIA-HJELP TIL BETELFORSAMLINGENE

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagiri-jungelen? 1200 analfabete barn, 40 stammer. Takk for gave på vipps 712003, bank 3030.38.96194, send til: Jungel Aid BA India. Ingrid/Steinar Handeland, Heradvn.484, 4462 Hovsherad.

Vår sydebærer

AV CARL OLOF ROSENIUS

“Men Herren lot alle våre misgjerninger ramme ham” (Jes 53,6).

Slik har den hellige Gud gitt oss sine ord. De er tydelige nok, klare som solen, urokkelige som fjellet. Hvordan kan vi da annet enn å ta dem bokstavelig som de står. Gud vil ikke at vi skal legge noe til eller trekke noe fra, – Hva sier så disse ordene til oss?

De sier at all synd i verden, alle menneskers synd – også de ugudeliges, de uomvendte og vantro sine synder, er en gang for alle kastet på Kristus. De er tilregnet ham, oppført på hans regning, betalt og utslettet av ham. Men er de engang lagt på Kristus, så ligger de ikke lenger på synderen. For tar vi en ting fra ett sted og

legger det på et annet, da ligger ikke den tingen lenger på det første sted. Avskrives en gjeld på den enes regning, og føres over på en annens, så står den ikke lenger på den førstes regning. Det er klart.

Så har vi da bibelsk begrunnelse for Luthers ord i forklaringen til den annen artikkel, der han sier at Jesus Kristus med sitt hellige, dyrebare blod har gjenløst meg fortapte og fordømte menneske, – og kjøpt meg fri fra alle synder, fra dødens og Djevelens makt. Ikke at han skal gjøre det, men han har gjort det!

(Fra Kristus – vår rettferdighet.18. dag) □

Det er fullført

AV TRYGVE BJERKRHEIM

Kristi død og oppstandelse – verdenshistoriens største og viktigste kjensgjerning

Det største vår verden har opplevd, var Kristi død og oppstandelse. Disse to historiske kjensgjerninger er så veldige i sine virkninger at de penset hele historien inn på nye spor. De satte et avgjørende skille mellom før og nå, mellom håpløshet og håp, mellom natt og dag, mellom død og liv.

Hans død var en død til soning for slektens synd. Ja, hele verdens – alle tiders og alle ætters – syndeskyld og syndebyrde ble lesset over på ham. Han ble gjort ansvarlig for det alt.

Det ble tilregnet ham, som om han hadde gjort alt det gale her i verden fra det første menneskes første synd til det siste menneskesynd. Han visste ikke av synd, men ble gjort til synd for oss, sier apostelen Paulus. Så måtte

han lide syndens grusomme, men rettferdige straff i vårt sted. Straffen lå på han for at vi skal ha fred. Og straffen var gudsforlatthetens mørke og døden på forbannelsens tre.

Men da han åndet ut, ropte han de sterke og store ord: Det er fullført ! Verdens bunnløse gjeld til Gud er nå betalt. Din gjeld er nå betalt av ham med blodets dyre pris. Din synd er sonet av ham, så den rettferdige Gud nå for Kristi skyld kan se på deg som om du aldri hadde gjort det minste syndig, vondt og stygt. Din sak er oppgjort, ditt forhold til Gud er brakt i orden av den ene, stedfortrederen.

Nå skal du få eie Guds hele og fulle yndest og hugnad bare du tyr inn til din frelser og forsoner og søker ly i korsets skygge. Der får du ikke etter det du har fortjent, men mot fortjeneste, etter det Jesus har fortjent og vunnet for deg. For det han vant, det vant

han for deg. Og det han har vunnet, er en hel og full og evig utløsning fra syndens skyld og straff og en evig rettferdighet for Gud. Alt dette tilbys deg som en ufortjent gave, uten ditt strev og møye, uten din fortjeneste og verdighet. Vedstå at du har syndet mot himmelens Gud, og takk ham for frelsens gave. Og gaven blir din.

“Har du mange synder,
Jesus deg forkynner:
Gjelden er betalt!
Her er ingen vrede;
Nåden den er rede
Som utsletter alt.
Jesu død, og at han brøt
Gjennom fiendens vold og vrede,
Det for deg jo skjedd.
Grip kun til! han gjerne vil
være din med hva han eier,
med sin død og seier.”

På det tetteste mørke som har hyllet vår jord, fulgte et daggry med det klareste lys som noensinne har strålt i dødens verden. Det strålte i oppstandelsens store stund. Da ble døden gjort til intet og liv og uforgjengelighet brakt for lyset ved Kristi seier over gravens lenker.

Da ble han som ble korsfestet i skrøpelighet, godgjort å være Guds veldige sønn. Da ble Satans og alle onde ånders makt brutt. Da satte den levende Gud sitt eget stempel på sønnens forsoningsverk. Og på dette stempel stod det: Godkjent !

Selv sa den oppstandne Herre: Jeg var død, og se jeg er levende i all evighet! Nå skal vi få tro på en levende frelser, som har all makt i himmel og på jord. Og ved troen skal vi ha liv i hans navn. Ja, ved troen er vi forenet med ham i et inderlig livssamfunn, som ei grein i vintreets livsfylte stamme. Hans liv er vårt liv. Og således har vi allerede nå ved troen på den oppstandne det evige livet og dette livs usvigelige og visse håp, et håp som fyller oss med salig fryd.

I samfunn med den levende frelser har vi

også samfunn med alle Kristustroende i alle tider og alle ætter, Guds menighet, Jesu Kristi kirke. Vi er forenet i den samme Herre, den samme tro, den samme dåp, det samme håp, og den samme oppgave: Å forkynne hans dyder som kalte oss fra mørke til sitt underfulle lys.

De helliges samfunn er en “stridene kirke”. Men denne kirkes Herre har seiret over verden. Og i hans kraft skal også vi seire. For han er etter sitt løfte med sine læresveiner alle dager alt til dette verdens løps ende. Med seier og til seier drar rytteren på den kvite hest utover jorden. Og snart kommer han igjen til dom og for å fullende sitt rike i evig herlighet.

Så holder vi påske i tro og takk og tilbedelse. Vi synger våre frydesanger, for “ved hans seier som vi eier”, skal vi ikke dø, men leve evig og være hans herlige nåde til pris.

(Fra Bibelsk Tro nr. 2-1999) □

Korset – Jesu Kristi kors

AV KJELL DAHLENE

Opp gjennom historien er det reist mange kors. Dette fryktelige henrettelsesredskapet var ikke uvanlig i det romerske riket. Tusenvis opplevde denne grusomme skjebne i Israel og ut over i det romerske riket. Ikke minst da romerne tok oppgjøret med jødene etter Jerusalem's fall i år 70 e. Kr.

Bare ett kors

Likevel, når vi taler om korset, er det bare ett kors. Det er det korset på Golgata der Jesus Kristus, Guds Sønn og Menneskesønnen døde. Korset er en historisk hendelse. Det skjedde til fastsatt tid, men det er mer enn det. Korset er et budskap. Et budskap som skal gjøres kjent for all verden. Derfor lyset korset fra så mange kirkespir og fra lokaler der Guds folk samles. De kommer sammen fordi de hører til den korsfestede.

Korset – og fremfor alt budskapet om korset – hater djevelen og mørkets rike. I vårt land har det i den senere tid vært motstand mot at korset lyser fra møtelokaler. Det vil de ikke ha i sitt nærområde.

Dette er ikke nytt. Apostelen Paulus opplevde at jødene tok anstøt av det, og hedningene synes det var dårskap. 1 Kor 1,23. Men det hindret ham ikke. Ufortrødent forkynte han ordet om korset

med stor kraft og frimodighet.

Korset tale og budskap er det mest sentrale i den kristne tro. Apostelen bruker sterke ord når han taler om grunnlaget for vår tro.

“For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet.” 1 Kor 2,2.

“Uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere? Dere som har fått Jesus Kristus malt for øynene som korsfestet!” Gal 3,1.

Om å se korset

Hva var det de så som stod ved korset eller kastet et blikk mot Jesu korsfestelse?

Korsfestelse var et fryktelig syn. Profeten Jesaja ser ham i et profetisk syn og sier:

“Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet. Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham. Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom. Han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aktet ham for intet.” Jes 53,2-3.

På korset på Golgata så de en forbryter, en opprører, en fordømt.

De hørte hån, spott og utskjelling. En mann utsatt for den største vanære

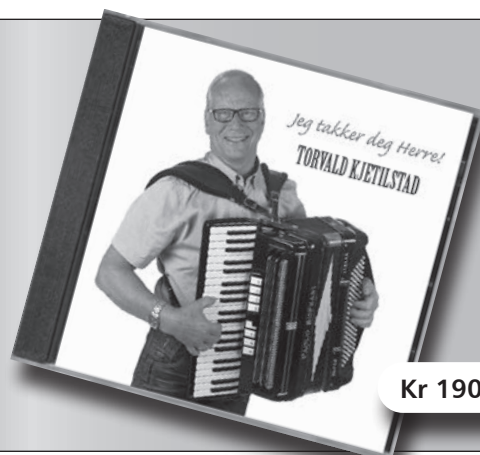
De så en kropp gjennomboret av jernnagler

CD

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 190,-

som festet ham til korset. En tornekrone på hans hode og en anklage over det.

De så en mann preget av den bitreste smerte. Hver muskel og sene i kroppen vitnet om den dypeste lidelse.

Det var en mann som kjempet dødens tunge strid. En skjenselfull død. En mann som opplevde det svarteste mørke. Et syn som brant seg inn i deres indre og som var vanskelig å viske ut. Noen hadde medfølelse, andre viste avsky. Noen takket Gud fordi de ikke hadde noe med ham å gjøre, mens andre ikke forsto seg på det som skjedde.

Å se det virkelige

Likevel så de altfor lite. Skal vi se virkeligheten, må vi stige høyere opp. Hva verden ikke så, det så Gud. Vi får gjennom Guds vitnesbyrd se hva som egentlig skjedde. Det stiller korsfestelsen på Golgata i et helt nytt lys og berører hele vårt liv.

På korset tok Guds Sønn den mest fornedrede stilling. All verdens anklager ble festet til ham. Intet av alt som var gjort i denne verden, var uteglemt. Fil 2,8.

På korset hang han ikke først og fremst som en synder, men mer enn det. Han ble gjort til synd for oss. 2 Kor 5,21. Fra himmelens synspunkt så de bare synd der han led under "vredens torden".

Men hvordan skjedde det? Det var for vår skyld. "Men Herren lot den skyld som lå på oss alle ramme ham." Jes 53,6. Det var ikke noe menneske som ba om det. Det var Guds suverene gjerning. Synden, skylden og den straff dette forårsaket, la Gud på ham.

På korset ble Jesus Kristus tilregnet våre synder. Ikke en var uteglemt.

"Han som bar våre synder på sitt legeme opp på treet, for at vi skal dø bort fra syndene og leve for rettferdigheten. Ved hans sår er dere blitt legt." 1 Pet 2,24.

All den skyld vi stod i overfor Gud, ble plassert på Jesu kors. På samme måte som Jesu

kropp ble naglet til korset, ble skyldbrevet naglet til ham og med ham. Der ble det gjort opp og kjent ugyldig.

"Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset." Kol 2,14.

På Jesu kors på Golgata skjedde det store kjøpet, da Guds egen, lytefrie Sønn kjøpte oss fri fra arvesyndens sterke bånd med sitt blod. Frihetsbrevet hviler på at Jesu blod er god nok betaling for alt vi har gjort og har gjenopprettet alt.

"For dere vet at det ikke var med forgjengelige ting, med sølv eller gull, dere ble kjøpt fri fra den dårlige ferd som var arvet fra fedrene, men med Kristi dyrebare blod, som blodet av et feilfritt og lyteløst lam." 1 Pet 1,18-19.

Det er viktig å vite at alt ditt ble lagt på Jesus. Det innebærer mer enn de mange syndene du har gjort. Det gjelder hele deg. Bibelen kaller det for det gamle menneske. Alt var med ham på korset.

"Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham for at syndelegemet skulle bli tilintetgjort, så vi ikke lenger skal være slaver under synden." Rom 6,6.

Han kjøpte oss fri fra lovens forbannelse. Gal 3,13. Aldri mer kommer det på tale å komme med egne gjerning til Gud for å oppnå noe hos ham.

På korset drepte han fiendskap mellom oss og Gud. Ef 2,16. Gjennom forsoningen på korset knyttet han Gud og menneske sammen. Dermed kan han be oss forsone oss med Gud. 2 Kor 5,20.

På korset skapte han fred. Hans blod og soning gir oss del i denne freden. Ved korset får vi ta imot den. Ef 2,14-18. Dermed har vi fred og legedom i den korsfestede som Jesaja skildrer så godt for oss.

"Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom." Jes 53,5.

Når en står under den himmelske lysstrålen

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

fra Kristi kors, fylles en med takknemlighet og glede. Hjertet banker i takt med ordene i Gal 6,14 der Paulus sier at han ikke vil rose seg av noe annet enn Kristi kors.

Ved korset ble døren åpnet til Guds nådekrone. Der er et hvilested for enhver trett vandrer. Der er gledes kilden med nådens livgivende vann. En

åpen favn og et tilfluktssted. Der lyser håpet for en verden som ligger i mørke.

På korset åpner du din favn
For hver forvillet synder
Fra korset i din Faders favn
Du verden fred forkynner. □

Stedfortreder og forsoner

AV CARL FR. WISLØFF

Det finnes ikke noe menneskelig sidestykke til stedfortredelsen i forsoningen. Her står vi overfor den allmektige og kjærlige Guds egen handling. Dette gjorde Han – ingen annen kunne gjøre det.

Derfor skal vi ikke se oss omkring i verden for om mulig å finne noen å sammenligne med – noe vi kjenner fra vår erfaringsverden forøvrig, og som vi derfor kunne henvise til for å gjøre forsoningen mer “begripelig” for folk flest.

En hører rett nok av og til predikanter som i beste mening forsøker seg på dette. Hvem har ikke hørt om den lille gutten som hadde gjort noe skrekkelig galt, og så skulle han smake riset. men da han var liten og svakelig, tilbød hans eldre bror å ta straffen i stedet – og det gikk faren med på!

En skulle ikke servere slike grufulle historier. Alle tenkende mennesker må jo spørre i forferdelse: Hva for slags barneoppdragelse er dette? Hvilken far kunne finne på noe så redselsfullt? Det hele er avskyelig – og tjener absolutt ikke til å kaste noe som helst lys over forsoningen, slik Bibelen forkynner den. Tvert om – slike historier tjener bare til at folk vender seg bort og tenker: Gud er da ikke slik? Predikanten har dermed feiltolket forsoningen.

Straffen lå på Ham, sier Bibelen. Men det store og merkelige i dette budskapet er nettopp at det er uten sidestykke – det kan ikke sammenlignes med noe som helst annet. For her handlet Gud i sin visdom, han tok selv initiativet. Gud sendte sin Sønn til soning for våre synder. Ingen

vristet tilgivelsen fra ham mot hans vilje. Gud viste sin kjærlighet mot oss derved at Jesus døde for våre synder.

Og mer: Han som tok straffen på seg, var Guds egen Sønn, ett med Faderen fra evighet. Herren lot våres alles misgjerninger ramme ham. (Jes 53,6). Hva kan vi gjøre overfor dette underfulle budskap, annet enn å bøye oss i tilbedelse?

Hva kan vi si til dette - uten å stamme på en hjertets takk?

Å hvilke dype saker,
hvor undres ei min sjel!
Se, Herren døden smaker
istedenfor sin træl!
Den Herre Jesus, Gud og mann,
for meg fortapte synder
Gikk under dødens bann.

Vi vil aldri kunne gripe dette med vår forstand. Men vi får lov til å tro det. Vi får lov til å ta vår tilflukt til Jesu kors - i liv og død.

(Fra Bibelsk Tro nr. 2/2000) □

Bestill Bibelsk Tro
for 2023 og få
nr 5 og 6 for 2022

Jesus Kristus døde til fastsatt tid for ugudelige

AV OLAV HERMOD KYDLAND

“For mens vi ennå var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige.” Rom 5,6

Guds ord taler tydelig og klart om at Jesus Kristus døde til fastsatt tid for ugudelige. At Jesus Kristus døde på Golgata kors, er en historisk kjensgjerning som er dokumentert og står fast. Det er ikke noe eventyr. Det skjedde nemlig på et bestemt sted og til en bestemt tid. At Jesus døde for ugudelige, er en åpenbaring og tolkning gitt ved Guds Hellige Ånd.

Jesus, sann Gud og sant menneske, kom til jord for å frelse de ugudelige.

Hvem er de ugudelige?

Alle mennesker er de ugudelige. Da det første mennesket, Adam syndet, falt hele menneskeheten fra Gud. Menneskene ble fiender av Gud. De er ugudelige og søker ikke den levende Gud, men søker andre guder og forløsningsveier. De lever og handler etter sine egne egoistiske tanker og begjær. De følger tidsånden hvor “denne verdens gud” forfører og binder den enkelte til Guds motstander. De lever i synd og er syndere som

tar feil av målet som Gud hadde tiltenkt alle mennesker. Med andre ord: De er på vegen som fører til fortapelse og evig død.

Guds enbårne Sønn kom til jorda

Men Gud kunne ikke se på at hans ypperste skapning gikk fortapt. Derfor lot han sin enbårne Sønn komme til jord, født av jomfru Maria, i Davids stad, Betlehem.

Jesus ble døpt til sin gjerning av døperen Johannes i Jordan, og på den måten bekjente han alle verdens synder og tok dem på seg.

Jesus forkynte at Guds rike var kommet nær. Han åpenbarte Gud både i ord og gjerninger. Han forkynte evangeliet, helbredet sjuke og vakte opp døde. Men ikke mange trodde på budskapet hans, følgelig ville ikke mange høre på ham på den tida, heller ikke i dag.

Jesus ble dømt og korsfestet

De religiøse lederne ønsket å få ham bort, for de mente han forførte folket.

De anklaget ham for Gudsbespottelse, og han ble dømt til døden av Pontus Pilatus.

Bibelsamling på Audnastrand 2023

Velkommen til bibelsamling på Audnastrand leirsted 19. - 23. juli 2023!

Talere: Øyvind Samnøy og Gunnar Holth
Program kommer i Bibelsk Tro nr. 3/2023

Info/påmelding:
e-mail: btpost@bibelsk-tro.no
eller
Jarle Goa, mobil: 48008507

Jesus ble så ført til Golgata og korsfestet mellom to røvere (forbrytere).

Jesus, sann Gud fra evighet av og sant menneske født av jomfru Maria i Betlehem, ble korsfestet som en landssviker og farlig forbryter.

Å bli korsfestet var ikke bare lidelsesfullt, men også den mest foraktede og mest forsmadelige måte å dø på. Det var bare de verste forbrytere og landssvikere som ble korsfestet. Cicero kaller denne død for “den grusomste og verste”. Seneca betegner den som “å dø lem for lem”.

I 5 Mos 21,23 leser vi at den som blir hengt er forbannet av Gud. Derfor fryktet jødene for denne død.

Vi kan gjerne spørre: Hva innebar korsdøden for menneskeslekten? StudieBibelen Bind IV, s. 139 sier det slik:

Det var ved sin legemlige død på korset at Kristus gjorde til intet fiendskapet, Ef 2,16, og vant forløsningen ved sitt blod, 1,7. Korset er hos Paulus symbol på den stedfortredende straffelidelse, en død under Guds forbannelse, Gal 3,13. Derfor blir også korset uttrykk for hovedsummen av evangeliet, selve det frelsende budskap, 1 Kor 1,18, jfr. Rom 1,16. På korset møtte Kristus i vårt sted Guds vrededom over synden, Rom 3,24-25, jfr. 1 Joh 2,2.

På korset smakte Jesus døden i all sin gru. Han ble forlatt av Gud og forbannet bort fra Gud under Guds vrede og dom, for at ikke vi som har tatt vår tilflukt til ham, skulle smake denne død i all evighet.

Guds nåde er blitt åpenbart ved Jesus Kristus

Det er en stor nåde fra Gud. Guds ord sier i 2 Tim 1,10: *“Nå er denne nåde blitt åpenbart ved vår frelser Jesu Kristi åpenbaring. Han har tilintetgjort døden og ført liv og uforgjengelighet fram i lyset ved evangeliet.”*

Gud være takk: Jesus har tilintetgjort døden og ført liv og uforgjengelighet fram i lyset ved evangeliet. Vi må erkjenne at det

finnes ikke noe større og herligere budskap enn dette for hjelpeløse syndere.

Det er et godt og troverdig budskap for alle mennesker som lever i dag i en vanskelig og kaotisk tid hvor forfalls- og frafallskreftene viser seg tydelig i både natur-, samfunns- og folkeliv.

Men Herren Jesus har lovet å være med sine under alle forhold og til alle tider. Og når den tid kommer, har han lovet “å dra båten i land”.

Gud er min hjertes klippe og min del for evig

“Når jeg bare har deg, begjærer jeg ikke noe på jorden. Om enn mitt kjød og mitt hjerte sviker, så er Gud min hjertes klippe og min del for evig” Sal. 73,25-26.

Marius Giverholt siterer disse to versene fra denne salmen og sier deretter:

“Og når du da, min Jesus, sender meg ditt siste bud, da lær meg også å dø! Løs du da mitt hjerte fra alt her nede; la meg alene være din og lengte etter deg! Gi meg olje på lampen, gi meg bryllupsdrakten! Styrk meg ved din nåde og trøst mitt bange sinn ved din kjærlighet! Vis meg ditt kors, dine sår og ditt blod, at jeg må få hvile trygt på det og salig gå gjennom ‘dødens flod’. Hvorfor skulle jeg frykte for noe ondt? Du er jo med meg, til deg overgir jeg min sjel; du skal bære meg over; min sjel er salig hjemme hos deg.”

(Fra “Den stille uke”. Sambaandets forlag. Bergen, 1938.)

Derfor vil ethvert Guds barn takke og prise Jesus Kristus for frelsesverket og synge sammen med sangeren:

“Ha takk, o Jesus, for korsets smerte,
for døden og for dine mange sår!
Der fikk jeg fred for mitt arme hjerte,
og vinteren ble til en herlig vår.”

Lars Oftedal. Nr. 131 vers 3 i Sangboken □

Pontius Pilatus

AV FREDRIK WISLØFF

“Og hele hopen stod opp og førte ham for Pilatus, og de begynte å føre klagemål imot ham og sa: Denne har vi funnet villette vårt folk og forbyr å gi keiseren skatt, og sier om seg selv at han er Messias, en konge.” Luk 23,1-2.

Det er meget tidlig på morgenen – kan hende ved seks-tiden – at Jesus føres til Pilatus. Jesus blir bundet, og hele det høye råd følger med. Også

en stor mengde mennesker begynner å samle seg nå da det dages. Byen er nå før påsketid full av mange besøkende til høytiden.

Foran Pilatus borg stanser prestene og med dem mengden. De vil ikke gå inn i den hedenske borg for ikke å bli urene nå de skal ete påskelammet. Dette folk som ikke betenker seg på å dømme en uskyldig ved å underkjøpe falske vitner og føre bevisst løgnaktige anklager, og som roper: La hans blod komme over oss og våre barn! – det folk glemte ikke å passe nøye på de religiøse småting og den ytre gudsdyrkelse. Hvor er det ikke det religiøse menneskes sed alle dager: alle ytre former vel overholdt; men Kristus forkastet.

Dette lange forhør for Pilatus faller egentlig i flere avdelinger. Vi får her se: Jesu uskyld og lidelse, Pilatus feighet og hans mange forsøk på å komme bort fra denne saken, og jødefolkets vedvarende og pågående hat.

La oss også her følge Jesus skritt for skritt.

Det første møtet mellom Pilatus og jødernes ledere blir som en sur trette mellom to uvillige parter. Når jødene ikke vil komme inn til Pilatus, må Pilatus gå ut til dem: *“Hva klagemål fører I mot denne mann?”*

Men jødene svarer ikke på spørsmålet: *“Var dette ikke en ugjerningsmann, da hadde vi ikke overgitt ham til deg!”* Pilatus' spørsmål om hvilket klagemål de førte, hadde berørt dem ille; spørsmålet var for vanskelig å svare på.

Da Pilatus hørte jødernes utidighet og ser den underlige *“ugjerningsmannen”* de fører til ham, får han en umiddelbar følelse av at denne sak er det best å komme ut av. Han skyter det hele fra seg selv tilbake på dem: *“Ta I ham og døm ham!”*

Men jødene svarer: *“Vi har ikke rett til å avlive noen!”* Atter henger de seg ved ytre bestemmelser. Ellers tok de det ikke alltid nøye med å avlive noen etter sin egen lov. Ikke lenge

Bok:

“Levende forkynnelser eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

etter dette drepte de Stefanus uten videre. Men ved Jesu sak vil de lette sin skyld over på Pilatus skuldrer. Se hvor jødefolket og Pilatus vrir seg hver på sin vis: Jesus må av veien; men ingen vil ha skylden for det.

Da kommer jødene fram med sitt klagemål. I rådet hadde de dømt ham for gudsbespottelse; men for Pilatus vet de at en slik religiøs beskyldning ikke vil gjelde. For ham, som romersk stattholder, må de gjøre Jesus til en politisk opprører. Nå fungerer prestene selv som falske vitner. Klagemålet er tre-dobbelt (Luk 23,2): Denne har vi funnet: a) *vill-leder folket*; b) *nekter å gi keiseren skatt*; c) *og sier om seg selv at han er Messias, en konge*. På denne anklage svarer Jesus ikke noe. Og Pilatus undrer seg!

Da tar Pilatus Jesus med seg inn i borgen og spør ham: *“Er du jødernes konge?”* Det ligger noe av ironi i Pilatus’ stemme: du stakkars bundne,

ensomme fange, er du konge? Men Jesus svarer med et spørsmål: *“Sier du dette av deg selv, eller har noen sagt deg det om meg?”* – Aldri hadde vel Pilatus forhørt så underlig en fange. Hva brydde Pilatus seg om dette fanatiske folks stridsspørsmål; han kom fra en annen verden, fra en annen luft. Men denne fange er likesom ikke å komme forbi. Han svarer kort: *“Er vel jeg en jøde! Hva har du gjort?”*

Jesus svarer: *“Mitt rike er ikke av denne verden. Da hadde mine tjenere stridd for meg!”*

Pilatus sier: *“Så er du altså konge?”* Tonen i hans stemme er forandret; ironien er forsvunnet, likegyldigheten er avløst av en spent undren. Den stiger da Jesus svarer: *“Du sier det. Jeg er konge. Jeg er dertil født og dertil kommet til verden at jeg skal vitne for sannheten. Hver den som er av sannheten, hører min røst.”*

Nå er rollene byttet om. Jesus er nå blitt

MIKKEL VIGILIUS

“Til mann og kvinne skapte ham dem.”

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka ”Kampen om kjønn” belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

anklageren. Han er sannhetens konge, i sannhetens rike, og hans rikes folk er hver den som er av sannhet. Det er ikke spørsmål om romer eller jøde. Det er spørsmål om sannhet eller løgn. Pilatus føler odden i Jesu ord. Han slipper ikke fra det med dette at han kommer fra en annen verden, med annet tenkesett. Det er sant, Pilatus, du er ikke jøde; men er du sann?

Pilatus prøver å vri seg unna med ett lett skuldertrekk. Det èn tror er løgn, tror en

annen er sannhet. *“Hva er vel sannhet?”*

Men han tør ikke vente på svaret. Han er redd det vil ramme ham for dypt.

Men med dette ord om sannhet i sitt øre våger han ikke å dømme Jesus. Han går ut til folket og sier: *“Jeg finner ingen skyld hos ham!”*

(Fra “Med ham til Golgata”, Indremisjonsforlaget, 1951) □

Døden er oppslukt til seier

AV PER BERGENE-HOLM

Tekstavsnittet vårt er hentet ut av en sammenheng der apostelen Paulus taler om de troendes legemlige oppstandelse.

Han understreker først at kjøtt og blod ikke kan arve Guds rike. Vårt naturlige menneske kan ikke frelses og berges, men går mot døden, enten gjennom at vi legges i grav eller gjennom at vi ved Jesu gjenkomst forvandles og blir ikledd uforgjengelighet.

Vårt naturlige menneske står nemlig under Guds dom. Det gjelder selvfølgelig ikke bare vårt ytre legeme, men først og fremst vår syndige og onde natur som utfolder seg gjennom legemet, og som har sin rot i vårt hjerte. Det vi er av naturen skal ikke arve Guds rike. Det er derfor Guds ord taler om nødvendigheten av en ny fødsel. Det er bare det nye livet som er født av Gud som skal arve Guds rike. Dette nye livet har vi innen i oss ved troen på Jesus allerede her og nå, og en dag skal også vårt ytre menneske forvandles og herliggjøres. Det er vårt salige håp.

Du en Frelser, jeg en synder

Men la oss til å begynne med å understreke at det ikke er vårt gamle menneske som skal oppleve dette og bli frelst. Kjødet kan ikke og skal ikke berges. Det er og blir uforbederlig og står under Guds ugjenkallelige dom.

Det var jo derfor Jesus måtte dø. Når han tok på seg ditt og mitt kjød og møtte Gud i vårt sted, så kunne intet berge ham. Da ble han fordømt og forbannet av den hellige Guds vrede. Intet sted ser du dommen over ditt og mitt kjød som på Jesu Kristi kors. Der ser du hva Gud mener om deg og meg, og om ditt og mitt liv. Det er under forbannelsen, under dommen, fordømt til undergang og død.

Guds nåde og syndenes forlatelse betyr ikke at Gud aksepterer deg og meg slik vi er, at kjødet blir berget unna dommen. Nei, synden er og blir synd, også etter Jesu soningsdød, og kjødet er og blir kjød, og det skal ikke arve Guds rike, men er fordømt.

Gud kan og vil aldri akseptere oss i vår naturlige tilstand eller ta bort dommen over ditt og mitt kjød. Men Jesu død innebærer at Jesus tok dommen på seg, slik at du kunne fritas for å utstå dommen selv og sone den med ditt eget liv. Gud lot en stedfortreder, sin egen Sønn, bære straffen og sone synden.

Du må fornekte deg selv

Og innebærer ikke min tilflukt til Jesus at jeg søker frelse fra mitt syndige kjød, men vil jeg forbli i mitt syndige kjød og berge det, så har jeg ikke del i Jesu Kristi kors og syndenes forlatelse. Vil jeg ikke gå inn under dommen over

kjødet mitt og søke frelse fra min synd, så er og blir jeg utenfor Guds rike. Jeg må bli født på ny og få et nytt liv for å se Guds rike.

Vil du hos Jesus søke å bli godtatt i din naturlige tilstand, så blir du ikke frelst. Å følge Jesus innebærer å gå inn under Guds dom med sitt liv. Men det er nettopp denne dommen mange ikke vil gå inn under. De kjemper med nebb og klør for å berge sitt liv. De vil være kristne, de vil følge Jesus, men de vil ikke vite av korset. De vil gjerne lære av Jesus å bli hellige og gode, de vil gjerne at Jesus skal tilgi dem deres mangler, men de vil ikke miste sitt liv. De søker å berge sitt liv, vinne anerkjennelse og aksept for seg og sitt.

Men å følge Jesus innebærer å miste seg selv, å fornekte seg selv, å dø bort fra seg selv. Alt mitt hører hjemme på Jesu kors, under dommen. Det skal ikke forsvares, pyntes på eller berges, men det skal overgis til dom og død. Det er fordømt og skal forbli fordømt. Vil jeg leve i kjødet, så skal jeg ikke arve Guds rike.

Død med Ham – oppstått med Ham

Men nå er det ett sted i tilværelsen hvor mitt fordømte kjød allerede har fått sin dom, og det er på Jesu Kristi kors. Dit skal jeg få gå med kjødet mitt, ikke for å berge det, men for å bli av med det. Der fikk det sin død, der ble det tilintetgjort sammen med Jesus og der skal jeg få legge det av. Og så skal jeg i Jesus få tro meg frelst fra det alt sammen, fordi det ble fordømt i ham, i hans død. Så er det ute med meg og alt mitt. Det skal jeg ikke berge, men det skal jeg få fornekte, dvs akte som noe jeg er aldeles ferdig med og fremmed for, noe jeg overhodet ikke lenger vedkjenner meg som mitt. Og så skal jeg få akte meg som levende for Gud i Kristus Jesus. Han er min ros og min ære, han er min rettferdighet. Jeg er død med ham fra alt mitt, og så skal jeg få akte meg levende for Gud i ham. Og i ham er det ingen synd, i ham er det ingen lovens fordømmelse, og i ham er jeg frelst fra døden, for han har utstått den en gang for alle og døden har ikke lenger noen makt over ham.

Du som hører Jesus til, har del med Jesus.

Det er hele grunnen under din salige stilling.

Da Jesus døde, da døde du. Slik taler Skriften om den troende. Jesus tok alt ditt på seg, for at du skulle få leve, ikke i kraft av ditt, men i kraft av ham. Han vil være ditt liv, han vil gjelde i ditt sted. Det skal du få regne med, du som tror på Jesus.

Du lever ikke lenger selv, for ditt liv tok Jesus med seg på korset og i graven. Kristus er ditt liv, og du lever ved ham. Alt du er for Gud, det er du i ham. Du er oppreist med ham til rettferdiggjørelse for Gud. Han gjelder for deg i himmelen. Derfor er du hellig og ren, uten plett eller rynke. Du er satt i himmelen med ham. For du har del med Jesus, han gjelder i ditt sted og alt det som gjelder ham, det gjelder deg.

Slik skal du få regne, for slik regner Gud.

Har Jesus tatt på seg din sak, slik at hans død er din død, så er også hans oppstandelse din oppstandelse, så er hans rettferdiggjørelse din rettferdiggjørelse, så er hans barnekår ditt barnekår, så er hans himmelfart, din himmelfart. For han har tatt på seg å føre din sak, han har gjort seg til ett med deg, for at du skal være ett med ham.

Du har oppstått med ham fra graven og lever for Gud i himmelen. Men, og det må du legge deg på sinne: Dette føler du ikke eller ser du ikke med dine naturlige øyne, din stilling i

”Normløst”

”Hvordan radikal kjønnssteori
erobret Norge”

En bok av Kjell Skartveit

Kr 350 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

himmelen erfarer du ikke, det er noe du må tro fordi Guds ord forkynner det.

Syndens lønn er døden

Men en dag skal du til fulle få erfare hva du har fått del i ved Jesus. Det du her i tiden trodde, det skal bli virkelighet. Om du skal oppleve sykdom og lidelse og en dag måtte dø og legges i grav, så er ikke døden det siste. Du skal få oppleve at det er utganger fra døden for den som tror på Jesus. For en dag skal basunen lyde og Jesus kommer igjen i sin kraft og herlighet, og da skal alle de som hører ham til først oppstå, og de skal oppstå uforgjengelige, til livets oppstandelse. Da skal du få et nytt og herliggjort legeme, fri for alle syndens og dødens merker. Da er døden for evig oppslukt til seier.

Vi merkes av døden mer og mer som livet skrider fram. For et ugjenfødt menneske er det et varsel om den evige død og dom. Hvor mye det enn har av liv og rikdom i denne verden og opplever lykke og gode dager, så går det ugjenkallelig mot døden.

Og det menneske som ikke har noe annet enn sitt eget liv, sin rikdom – om den består i materiell rikdom eller egen rettferdighet og fromhet – kan ikke berge sitt liv ved noe av dette.

Der synden er borte, der er også døden uten brodd, uten kraft til å fordømme. Men har du

den minste synd på samvittigheten, midt i all din fromhet og gudelighet, så går du mot døden. For dødens brodd er synden. Der hvor det er synd, der har døden fortsatt sin fulle kraft.

Den minste synd gir døden sin fulle kraft tilbake. Så vil du unnsnippe dødens dom, så må du være syndfri og fullkommen.

Og det som gir selv den minste synd en slik kraft til å fordømme er Guds hellige lov. Syndens kraft er loven. For loven sier at den som ikke blir ved i holde alt det som står skrevet i lovens bok, slik at han gjør det, han er forbannet. Loven forkynner hva Gud krever av den som vil vinne anerkjennelse og aksept hos ham. Og da kreves intet mindre enn fullkommenhet. Vil du bli frelst i kraft av noe hos deg selv, så se til at du er fullkommen. Det nytter ikke med noe mindre enn det. Loven gir selv den minste synd kraft til å fordømme deg, og ved synden får døden igjen sin makt over deg.

Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus

Men nå har Jesus båret hele lovens forbannelse og sonet all din synd og brøde. Han har utstått døden som syndens lønn. Og han holder fullkomment mål etter loven. Han eier lovens livsrett. Derfor har døden mistet sin brodd i Jesus, for i ham er synden sonet og lovens krav oppfylt. Det skal du få regne med. Har du del med Jesus, er det ingen lov som fordømmer

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

deg, så tilregnes det deg ingen synd, og så kan ingen død ramme deg. I ham er døden oppslukt til seier.

Og da har du del i det evige liv. Du lever for Gud i Kristus Jesus, og skal aldri i evighet dø. Det som går mot døden i en kristens liv er det gamle menneske og det ytre legeme som bærer merker av synden. Det indre menneske derimot, det fornyes dag for dag, det dør ikke og skal aldri i evighet dø. Døden skal derimot for evig fri meg fra mitt syndige kjød og det dødens legeme som jeg bærer på.

Apostelen Paulus taler om dette i 2 Kor 4,14-18.

Fest ditt blikk på Jesus

Nå er det en smerte og en lidelse som følger med nedbrytningen av vårt jordiske telt. På samme måte følger det smerte og kamp med å overgi det gamle menneske til død. Du må ikke regne med noe annet. Det koster å la selvlivet dø, for vi er så knyttet til det. Vi vil så gjerne berge det, og det koster å bli avkledd, det gjelder både vårt syndige kjød og vårt ytre legeme.

Men se da på hva du blir fri, hva du blir avkledd. Det er alt som hører døden til, det er det som fordømmer deg og binder deg til døden som du fris fra, for at du skal ha ditt liv i Jesus og del i den himmelske herlighet.

Derfor er det så om å gjøre at du fester ditt blikk på Jesus, på hva du eier i ham, på det hjemland du har i himmelen, hva du har i vente. *"La ditt sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden."* *"Død dine jordiske lemmer: utukt, urenhet, syndig lidenskap, ond lyst og pengegriskhet, som er avgudsdyrkelse. På grunn av disse ting kommer Guds vrede over vantroens barn."*

Du må ikke leve etter det gamle menneske, slik at du får ditt liv i denne verden og i det som hører kjødet til. For kjødet hører døden og dommen til, og har du ditt liv i det, så er du også død i synder og overtredelser her og nå. Da vil døden bare stadfeste din stilling. I Jesus finnes det frelse fra synden og kjødet. Derfor må du fly til ham med din synd og ditt kjød. Ta din tilflukt

til syndenes forlatelse og bli fri syndelivet. For syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre.

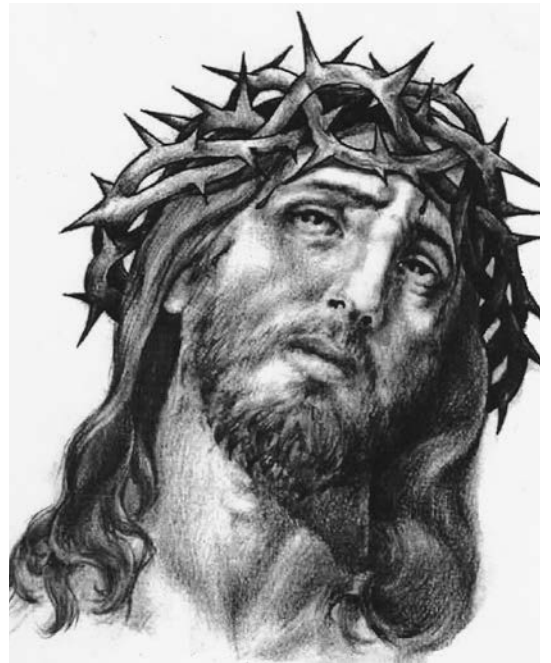
Det nye livet

Men du som hører Jesus til, du er gjort levende med Kristus, du som var død ved dine overtredelser. Du er skapt i Kristus Jesus til et ganske annet liv, skapt til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdig for at du skal vandre i dem.

Du som lever i troen på Jesus, er født på ny og har fått et nytt liv i ditt indre ved Den Hellige Ånd som bor i deg. Dette livet er av Gud, av himmelen. Og det er pantet på at du hører himmelen til. Det vitner om at du er himmelborger, at du er en fremmed og en utlending på jorda, fordi du har ditt hjemland i himmelen. Dette livet skal du la utfolde seg i deg.

Dette livet står ikke under lovens dom og trussel, for dette er et nådeliv som du har fått av nåde og som du lever av nåde.

Lev dette nye livet, la det få makt hos deg, slik at du gjør ditt kall og din utvelgelse fast. □

Å jeg lengter hjem til himlens lyse saler

AV UKJENT FORFATTER

1. Å, jeg lengter hjem til himlens lyse saler,
der jeg skue skal min Frelsermann så kjær.
Å, jeg lengter bort fra syndens trange daler,
bort fra alt som sårer og meg tynger her.

2. Kor: Det er frelse kun i Jesu navn alene.
Vegen hjem til Gud går jo om Golgata.
Kom i dag og la deg helt med Gud forene,
du med fryd oppleve skal din frelses dag!

5. Kjære venn som bærer på din syndebyrde,
kom i dag og legg deg ned ved korssets fot.
Der du skal få motta Jesus som din hyrde,
du skal frelse få i Jesu dyre blod! □

3. Midnattsklokker ringer over hele verden,
Jesus Kristus komme skal nå snart igjen.
Om en brudesjel du ble på jordlivsferden,
skal han føre deg til himlens skjønne hjem.

4. Å, det blir en herlig dag når vi skal møte,
Han som all vår synd og våre smerter bar,
Han som for oss alle led og for oss døde.
Ja, for hele verden livet sitt han gav.

Jesus er oppstått – han lever!

AV DAG RUNE LID

“Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: “Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere av sted og si til disiplene hans: ‘Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.’ – Nå har jeg sagt dere det” (Matt 28,1-7).

Maria Magdalena og den andre Maria er kommet til Jesu grav. De var nedslåtte og

motløse. De hadde mistet sin Herre og Mester. De hadde hatt traumatiske opplevelser de siste dagene. Jesus hadde blitt arrestert, tornekrønnet og til slutt korsfestet og drept.

Hele deres verden hadde rast i grus. De hadde håpet at han var den som skulle forløse Israel fra romerne, og nå er det alt tredje dagen siden disse tingene skjedde (Luk 24,21). De kjente gjerne på frykten for de som hadde tatt livet av Jesus. Kanskje forfølgelse ventet dem?

Frykt ikke!

Men da de står der ved graven begynner plutselig jorden under dem å skjelve, og en engel fra himmelen står foran dem. Han var som et lyn å se til, og bar en kledning som var helt hvit. Han sier: “Frykt ikke!”

Ved siden av dem står soldatene. De hadde gjerne vært med og spottet og hånet Jesus på

langfredag. Det som nå skjer, er så overveldende at soldatene blir liggende som døde på marken. Nå er det himmelen som taler, og da skaper det frykt og redsel i deres hjerter.

Som Jesus ble hånet og spottet, slik får hans venner også oppleve kors og trengsel i denne verden. Per Nordsletten skriver:

“Her går de foraktet, har møye,
anfeltelse, strid og besvær.
Her gråter så titt deres øye,
de sukker: Akk, var vi dog der.

De sier så ofte: Hør, vekter, er natten ei snart nå forbi? Som hjorten av tørst vi forsmecker, Gud, gi det snart morgen må bli”.

Slik kan Guds folk oppleve situasjonen i denne verden.

Likevel lyder det et: “Frykt ikke!” – til Guds barn også i dag og inn i vår tid.

“Kun stille, min brud, til jeg kommer!
Å, frykt ei og engstes ei så!
Du ser jo det tegner til sommer,
og kronen du snarlig skal få!”

Skjul oss for Lammets vrede

Snart gryr det en evig påskedag der situasjonen blir snudd på hodet, akkurat som ved den tomme grav. Når Jesus kommer igjen, skal det på samme måte skape frykt og engstelse mellom de som foraktet dette budskapet om Jesus.

Johannes skriver om det han da ser i Åp 6,14-17: “Kongene på jorden og stormennene og hærførerne og de rike og de mektige, hver trelle og hver fri mann, gjemte seg i hulene og mellom berghamrene. Og de sier til fjell og klipper: Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede. For deres store vredesdag er kommet, og hvem kan da bli stående?”

Da skal det atter lyde et “Frykt ikke!” til Jesu venner. Da skal de troende oppstå som Jesus oppstod, og for alltid å være med Herren.

Han er stått opp

Engelen fortsetter og sier: “Skynd dere av sted og si til disiplene hans: Han er stått opp fra de døde, slik som han sa”. Sorgen som de hadde opplevd langfredag ble nå plutselig forvandlet til en ubeskrivelig glede. Jesus er oppstått – han lever!

Dette vidunderlige budskapet måtte de andre også få høre! De sprang så fort føttene kunne bære dem. De andre måtte få vite om det de hadde sett og hørt: Jesus er oppstått – han lever!

Men soldatene sprang enda raskere til øversteprestene for å fortelle dem alt som hadde hendt (Matt 28,11). Det var nok ingen som kunne gi dem et så overbevisende vitnesbyrd som disse soldatene: – Jesus er oppstått, han lever!

Jesu fiender forstod hva som hadde skjedd, men her hadde budskapet en motsatt virkning. Her hadde det vært stor glede langfredag da de hadde blitt kvitt Jesus. Budskapet fra soldatene: Jesus er oppstått – han lever, vakte derimot gjerne vrede og sinne. Han var Messias – men de ville ikke erkjenne det!

Løgn for å skjule sannheten

“Da kom disse sammen med de eldste til rådslagning, og de ga soldatene rikelig med penger og sa: Dere skal si: Disiplene hans kom om natten og stjal ham mens vi sov. Og skulle det komme landshøvdingen for øre, skal vi tale vel med ham så dere kan være trygge. De tok imot pengene og gjorde som de fikk beskjed om. Og dette ryktet ble spredt blant jødene og har holdt seg til denne dag” (Matt 28,12-15).

Fake news (falske nyheter) måtte spres da som nå, for de ville ikke erkjenne sannheten. Det ville få for store konsekvenser for deres navn og rykte om det kom ut at han de hadde tatt livet av nå hadde stått opp. Å ha et æret navn i denne verden, betyr også i dag mye for mange, og menneskefrykten dreper så mangt et gudsliv.

For å hindre at sannheten kom ut, måtte de få soldatene til å lyve. Det kunne være

dødsstraff for en romersk soldat for å lyve, så en tenker at det var ikke med vellyst soldatene gjorde dette. Men da det kom rikelig med penger på bordet, var de villige til å skjule sannheten med løgn. I tillegg skulle de være trygge for straff (Mat 28,14).

Men når sannheten forkynnes, er det noen som også lytter. Det er underlig å lese det som Lukas skriver i Apg 6,7 “en stor flokk av prestene ble lydige mot troen”. Noen av dem ble også nådd med budskapet.

Skal ikke dø – men leve

I boken “Slik ble de omvendt” står det fortalt om misjonær Annie Skau Berntsen. Hun var marxist og var medlem av ungdomslaget Karl Marx i Horten. Hun forteller at det skjedde noe da hun i 1931 begynte som sykepleier på Ullevåll i Oslo. Hun ble en dag sittende ved sykesengen til en tuberkulosepasient på 18 år. På den andre siden av sengen sitter moren. Mellom dem lå gutten hennes som fryktet for døden. Han var så redd for å dø at han skalv.

Plutselig sier moren: – Gjør noe da, du som er sykepleier må vel kunne hjelpe ham.

Gutten skrek: – Ingen kan hjelpe meg! Hverken moren eller Annie kunne hjelpe han i møte med døden.

Annie ble så skremt at hun flyktet ut av rommet og ut på gangen. Der traff hun en eldre kristen sykepleier, og hun spør: – Kan

du hjelpe en som er redd for døden? – Ja, det kan jeg, sier hun.

Den eldre sykepleieren ruslet rolig inn på rommet, mens Annie stod skrekkslagen og rådvill på gangen. Hun stod og gråt, og visste ikke sin arme råd. Men da Annie litt etter kom inn igjen på rommet møtte hun et fredfylt blikk.

Gleden hadde tatt angsten sin plass, og nå utbryter han: – Jeg skal ikke dø, søster Annie. Det jeg trenger for å forlate denne verden, er det samme som du trenger for å leve i denne verden – Jesus!

Gutten hadde fått erfare at Jesus er oppstått – han lever! Nå skulle han ikke dø, men oppstå til et evig liv i himmelen. I tre dager levde 18-åringen, og Annie stelte ham. Rett før han skulle dø sier han: – Nå kommer Jesus og henter meg, søster Annie.

Jesus er oppstått – han lever!

At et menneske kunne møte døden med slik trygghet, det sjokkerte Annie. Det

rystet grunnpilarene i livet hennes. Det førte senere til at hun som var marxist ble en brennende kristen.

Hun fikk oppleve: Jesus er oppstått – han lever! Hun fikk en livslang tjeneste for Herren i Østen som misjonær, for å videreformidle nettopp dette himmelske budskapet: Jesus er oppstått – han lever!

Hundrevis av millioner mennesker ble

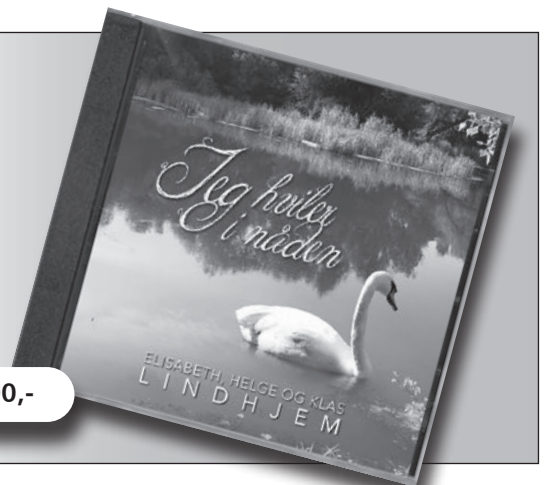
CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

forførte av sine ledere Marx og Mao. De var som øversteprestene og de skriftlærde. De fornektet at Jesus var oppstått, og mente kristendom var opium for folket. I dag er både Marx og Mao døde, men Jesus lever. Millioner har erfart kraften i Jesu død og oppstandelse her i livet.

Men Bibelen vitner om at en dag skal alle troende erfare oppstandelsen: *“For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et*

bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først stå opp. Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ordene” (1 Tess 4,16-18).

God påske! □

Guds sanne nåde

AV HANS ERIK NISSEN

Begynnelse og ende

Kristenlivet begynner og ender på samme sted. Da du ble sittende fast i alt ditt eget og innså at du ikke kunne frelse deg selv, kom Herren til deg. Gjennom sitt ord lot han nåden gå opp for ditt hjerte.

Du ble uendelig lykkelig. Ja, du fyltes av jubel. Du visste at i deg selv hadde du ikke annet enn synd. Likevel var du under nåden. Den omsluttet deg fra alle sider. Du var dekket av den.

Årene har gått. Mye har forandret seg omkring deg. Du er selv blitt en annen. Kanskje kan du se tilbake på virksomme år i Herrens tjeneste. Likevel kan du ikke holde deg

til noe av ditt eget eller bygge på det. Til det har Herren vist deg for mye av fordervelsens avgrunn i deg selv. Du ender der du begynte: ved Guds sanne nåde. Det er ditt livs resultat. Hvor synden ble stor, der ble nåden enn mer overstrømmende rik.

I livet som et Guds barn vokser behovet for nåde dag for dag.

En uforanderlig grunn

Din synd kan ikke ødelegge Guds nåde. Det har du vanskelig for å tro. Du har opplevd at synden har lagt så mye øde i ditt liv. Men nåden kan ikke skades. Den er fullkommen og fullstendig. Der er ingen bruddflater på

CD

”Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

den som synden kan trenge inn i. Nei, nåden er herre. Den dekker synden helt, og den går ikke til grunne ved å gjøre det. Nåden er som en strålende diamant.

Da du ble et Guds barn, gikk du inn over terskelen til nådens rike. Nå lever du i dette riket til den dag da du skal se det synlig. Himlen er et evig nåde-rike.

Om jeg skulle velge en dag hvor nåden var ny, ville jeg velge min siste dag på jord. Jeg ville gjerne dø med ny nåde. Men tenk – jeg skal ikke velge. Gud har valgt for meg. Han har bestemt at hans nåde skal være ny hver eneste dag jeg lever på jord.

En stadig kamp

Det vanskeligste av alt er å bli bevart i nåden. Jeg kan ikke forstå at den varer ved. I mitt hjerte stopper den opp. Det gjør den ikke i Guds.

Jesus er nådens kildespring. Fordi han er evig, veller nåden alltid frem. Når alle andre kilder er uttørket, rinner den alltid.

Er det å undres over at Satan bruker alle midler for å få meg bort fra Guds sanne nåde? Oftest søker han å vende mine øyne mot min egen kristendom. Han vet at blir jeg først opptatt av meg selv, varer det lenge før jeg får øynene vekk igjen. Når jeg ser på meg selv, har jeg ham i ryggen. Han peker på svakhet, svikt og gamle synder. Så sier han: Du misbruker Guds nåde, hvis du regner med den, slik som du er. Du må først forbedre deg selv.

Den tale er farlig. Mange av Guds barn har endt i mørket, fordi Satan fikk dem bort fra nåden og inn på selvforbedringens vei.

Forkynnelsen hjelper

I kampen mot Satan er nådeforkynnelsen en stor hjelp. Når jeg sitter ganske stille, og Jesus males for mine øyne, da er det som jeg får tildelt nåde på ny.

Det er ikke all forkynnelse som levende-gjør Guds nåde. Det er alene forkynnelse av evangeliet. Den appellerer ikke til mine krefter og min innsats. Den holder fram hva Jesus har

gjort. Han har tatt seg av meg. Det har han gjort helt og fullt. Derfor får jeg lov til å hvile i hans gjerning og leve på hans ansvar.

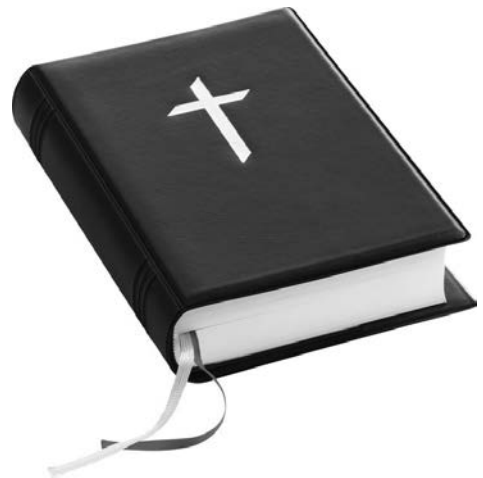
I nådens rike skal du ikke bære følgene av dine handlinger. Det har en annen gjort i ditt sted. Av nåde får du lov til å bære følgene av det han har gjort. Det er i sannhet en lett byrde.

En nådekristen

Alle kristne er frelst av nåde. Der finnes overhode ingen kristen som ikke er det. Likevel vil jeg ikke kalle alle nåde-kristne. Det er alene de som har gitt nåden herredømme i sine liv. Det er kristne som ikke vil vite av loven i hjertet. Derfor slår nådens kraft igjennom i deres liv. Det er den som oppdrar dem til å si nei til ugudelighet og verdslige begjær. Den skaper lovsang. Nåden er den drivende kraft i forkynnelse og vitnetjeneste.

Alt er absolutt ikke lett for dem. Også de kjenner til lidelse, motgang og kamp. Likevel blir de under alle forhold båret av en dyp lykke i hjerte og sinn. Når de ser frem, da er det ut over et uendelig hav av nåde. Det strekker seg helt inn i evigheten. De vet at over dette hav fører Herren deres lille livsskip frem. Han er nemlig nådens Gud.

(Fra “Mellem liv & død” Dansk Luthersk Forlag. Oversatt fra dansk) □

Om det hellige kors

AV CARL OLOF ROSENIUS

“Jeg ville ikke vite noe blant dere uten Jesus Kristus og ham korsfestet.” (1 Kor 2,2).

Du spør: Har Den Hellige Skrift gitt noe sikkert kjennetegn på Kristi rike? Noe som gjør at den “rette Guds nåde”, den eneste sanne åndelighet, kan skilles fra alle falske veier.

Kunne du tenkt deg at Gud ikke skulle ha gitt oss noe slikt kjennetegn? Han som på forhånd så alle de forskjellige meningene og oppfatningene som ville oppstå, om hva som er kristendom, hva som er hovedsaken og selve hemmeligheten. Jo, Gud være lovet! Sikre kjennetegn finnes virkelig, både tydelig og klart nok markert.

De som allerede er kommet til sannheten og har fått øyne å se med, de finner dette over alt i Skriften. De ser at det er ett eneste forhold alt avhenger av. De ser at det klare kjennetegnet, hemmeligheten og kjernen i all sann kristendom, er at Kristus, Kristus er blitt hjertets ett og alt.

De kan av hjertet si som Paulus: *“Alt det som var en vinning for meg, det regner jeg som tap, mot det uendelige store i å kjenne min Herre Kristus. Jeg døde, men Kristus lever i meg. For*

det livet som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i Guds Sønnns tro. Jeg vil ikke vite noe uten Jesus Kristus og ham korsfestet”.

De ser det helt konkret slått fast med slike ord: *“Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. For dette livet er i Guds Sønn”.*

Dette ser altså det levende Gudsbarnet over alt i Skriften. Det vi taler om her er altså ikke noe nytt for dem. Men for mange av disse er det likevel en hjertets lyst å se og høre det om og om igjen. Ikke bare fordi dette er kristendommens hemmelighet og klare kjennetegn. Men også fordi Herrens Ånd taler det samme budskapet som et tegn de kan prøve seg på, om de *“kjenner seg igjen”* i dette glade budskapet. Det er til alvorlig selvprøvelse og korrigerings for alle som vil høre.

I Åpenbaringsbokens fjortende kapittel leser vi om den nye sangen som den store skaren på Sions berg sang for Lammet som stod midt iblant dem. Og legg nå nøye merke til disse ordene: *“Og ingen kunne lære den sangen, uten*

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2023.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2022.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales: Se side 31

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

de ett hundre og førtifire tusen som er frikjøpt fra jorden". Her kan alle se at Herrens Ånd vil markere denne sangen som et kjennetegn på Sions folk (Guds gjenedte folk på jorden).

Men hva var så innholdet i denne sangen? Hva var det som ingen kunne lære, uten de som var frikjøpt fra jorden? Johannes sier (Åp 5,9) de synger for Lammet: *"Du ble slaktet og har frikjøpt oss til Gud med ditt blod"*. De synger om det Lammet har utrettet, og om vår gjeløsning i Lammets blod!

Ja, ville kanskje noen si: "det kan vel hvem som helst synge om! Og det er jo noe vi vet, at dette er det største både i himmelen og på jord". Men stopp nå opp! Tenk nå litt over hva Den Hellige Skrift egentlig mener, når den sier at de synger dette, og bare dette! Og at ingen kunne lære den sangen, uten de som var frikjøpt fra jorden.

For her er det altså ikke bare spørsmål om å vite dette, eller bare erkjenne at dette er rett, og synge det med munnen. Skriften lærer oss ikke skuespillerkunster! Og den som ikke bevisst vil bedra seg selv, må legge nøye merke til hva det er Skriften mener!

La oss da gå dypere inn i hva som ligger i dette at de i denne herlige sangen bare sang om det Lammet hadde utrettet, og ikke om alle andre Guds velgjerninger. Det er helt sikkert at denne frelste skaren på Sions berg, mer enn noen

andre kjente til og var takknemlige for alle Guds velgjerninger. For selve skapelsen så vel som for Guds daglige ledelse. Og ikke minst kjente de Den Hellige Ånds dyrebare gaver og herlige verk i menneskehjertene.

Hva kan det da bety at de i denne sangen utelukkende synger for å opphøye Lammet og Lammets soningsverk: Du ble slaktet og har frikjøpt oss til Gud med ditt blod -?

Jo, det betyr akkurat det samme som Paulus mente da han sa at han ikke ville vite noe annet (blant dem) enn Jesus Kristus og ham korsfestet! Det betyr at dette, og bare dette, er hjertets trøst, glede, skatt og det vi har å rose oss av. Det betyr at Lammets soningsoffer er det eneste hjertets tro hviler på, hungre og tørster etter. Som er dets håp og tilfredsstillelse.

Og det er jo akkurat dette hele Skriften holder fram som kjennetegn for den rette tro og åndelighet. Dette at vi ikke skal ha vår trøst i noe som finnes hos oss. Ikke en gang i selve Den Hellige Ånds verk i oss. Ikke en gang vår tro. Og ennå mindre i noen av troens frukter, som kjærlighet eller gudsfrykt. Men bare i Kristi legemes offer. Som Herren selv sier: Mitt kjød er den rette mat, og mitt blod er den rette drikke.

Så er da dette kjennetegnet på de rette kristne; at Lammet som ble slaktet er deres eneste trøst. At ikke noe annet i hjertet deres kommer opp mot

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

dette. At verken noe av det de gjør, eller det de opplever av Den Hellige Ånds verk i seg, – så godt og herlig alt sammen i seg selv er –, noen gang kan bli deres trøst. Bare Lammet som ble

slaktet og har frikjøpt oss til Gud med sitt blod.

(Fra Husandaktsboken, 16. jan. Arven forlag) □

Jesus lever!

AV C. SKOVGAARD-PETERSEN

”Mesteren sier: Min tid er nær; hos deg vil jeg holde påske ” (Matt 26,18)

Det budskapet sendte Jesus den siste påsken han levde, til en mann i Jerusalem: ”Hos deg vil jeg holde påske.” De ordene sier også noe til oss. Det blir bare påske når Jesus selv holder påske med oss. Jesus i oss og Jesus med oss, det er det ene fornødne hver dag i året. Men på kirkens hellige dager kommer det særlig sterkt fram. En jul uten Jesus er meningsløs. En påske uten Jesus blir bare tomhet. Hva er skjærtorsdagsminnene, hvis ikke den levende Jesus gjør dem levende for oss? Hva er langfredagen hvis den ikke fører oss dypere inn i samfunn med hans lidelser? Hva er påskeberetningen, hvis ikke vi får en ny forvisning om at ”Jesus lever, graven brast”? – Nettopp som den oppstandne og levende Frelser vil Jesus holde påske med oss.

Men vil vi holde påske med ham? Den mannen

som fikk beskjeden om at Jesus ville holde påske hos ham, han var ikke sen om å få satt alt i stand til mottakelsen. Har vi samme sinn? Prøv å se. Og husk: det skulle gå en rensetid forut for påsken. Det måtte ikke finnes noe surdeig eller noe urent i huset. Det var en rensetid før Jesus kom, for at han selv kunne fullbyrde den egentlige rensetid når han kom. Og slik er det ennå – så sant det er noe som heter å motta Jesus i et rent, det er: oppriktig hjerte. Lytt derfor til apostelens ord: *”Rens derfor ut den gamle surdeig, så I kan være ny deig, likesom I er usyrede! For vårt påskelam er jo slaktet: Kristus. La oss derfor holde høytid, ikke med gammel surdeig eller med ondskaps og ugudelighets surdeig, men med renhets og sannhets usyrede brød” (1 Kor 5,7-8).*

(Fra ”Livet under nåden” 1. april. Ansgar Forlag 1987) □

CD

”Der er det trygt”
24 songkomposisjoner av
tidlegare misjonslege Reidulf Lillebø

Bestilling direkte frå Reidulf,
mobil 410 44 396
eller e-post mr.lille@gmail.com

Kr 180,- + frakt

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Carl Skovgaard-Petersen (1866-1955).

Dansk prest og forfatter. Cand.theol. ved Københavns Universitet i 1890. Sogneprest i Alslev-Hostrup 1893-1901, og i Mårum 1901-1910. Leder av en bibelskole i København 1910-1929. Domprost og stiftsprost i Roskilde Stift og prost for Sømme og Voldborg Herreder 1929-36

Dag Rune Lid

Født 1961 i Norheimsund, Fjelltun Bibelskole, lærer Rødde Folkehøyskole 1988-91. Har arbeidet med IT og markedsføring ved Lid Jarnindustri AS fra 1991. Webmaster for josafat.no, steinsdalenbedehus.no og nll.no.

Fredrik Wisløff (1904-1986)

Cand. theol, 1928. Lærer, prest, reisepredikant og forfatter.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/ rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritidsforkynner

Martin Luther (1483-1546)

Tysk prest og kirkereformator.

Nikolaj Fredriek Sevevrin Grundtvig

(1783 – 1872) Dansk prest og salmedikter

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fosnes fra 1992.

Torstein Lindhjem

Født 1946 i Tjølling (Larvik). Utdannet lærer. Ansatt i Lunde forlag i 27 år, siste tida som forlagssjef. Arbeidet i avisa Dagens markedsavdeling i 8,5 år. Har skrevet flere sanger.

Trygve Bjerkrheim (1904-2001)

Cand. theol. Redaktør i "Utsyn" (NLM), forkynner, lærer og dikter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Uke 11				
Tirsdag til lørdag		19.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	19. mars	11.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Uke 12				
Tirsdag til lørdag		19.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	26. mars	11.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Palmes	02. april	11.00	Eivind Gjerde.	Nattverd
Langfred	07. april	11.00	Elias Østerhus	
1.påsked	09. april	11.00	Erik Nordbø	
Søndag	23. april	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg	
Søndag	30. april	11.00	Terje Thorsen	
Onsdag	03. mai	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	07. mai	11.00	Ole Laurits Tønnesen	
Søndag	14. mai	11.00	Arvid Bjerga	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

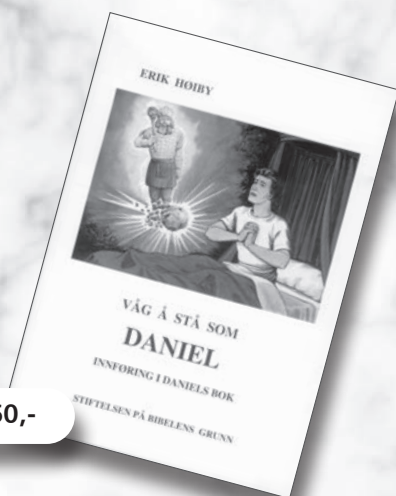
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstocka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Hill deg, frelser og forsoner

1. Hill deg, Frelser og forsoner!
Verden deg med torner kroner,
du det ser: jeg har i sinne
rosenkrans om kors å vinde,
gi meg dertil mot og hell!
2. Hva har deg hos Gud bedrøvet,
og hva elsket du hos støvet,
at du ville alt oppgive
for å holde oss i live,
gi deg til oss fullt og helt?
3. Kjærligheten, hjertegløden
sterkere var her enn døden.
Du for vår skyld alt forsaker,
og i lydighet du smaker
korsets død i alles sted.
4. Akk, nå føler jeg til fulle
hjertets hårdhet, hjertets kulde!
Hva sprang ut av disse fjelle
navnet verdt til å gengjelde,
Frelser, all din kjærlighet?
5. Dog jeg tror: Av dine vunder
vell sprang ut til stort vidunder,
mektig til hver sten å velte,
til et isberg selv å smelte,
til å tvette hjertet rent.
6. Derfor ber jeg deg med tårer:
Led den inn i mine årer,
floden som kan klipper velte,
floden som kan isberg smelte,
som kan blodskyld tvette av!
7. Du som har deg selv meg givet,
la i deg meg elske livet,
så for deg kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dype sammenheng.
8. Ja, jeg tror på korsets gåte
gjør det, Frelser, av din nåde.
Stå meg bi når fienden frister,
rekk meg hånd når øyet brister,
si: Vi går til Paradis!

